

Posudek diplomové práce

Autorka: Lucie Pospíšilová

Analýza vzniku a formování ženského indigenního hnutí a jeho organizací v Mexiku

Autorka se zabývá zajímavou výzkumnou otázkou, která vychází z pozorovaného paradoxu, že mexické indigenní hnutí žen se formovalo nezávisle jak na indigenním, tak na feministickém hnutí. Autorka se pak snaží zjistit, proč tomu tak bylo. Výzkumné otázky jsou pak spíše nenáročně položeny a ptají se na organizační vývoj tohoto hnutí. O to zajímavější je však následný teoretický i empirický přístup. Za velmi dobře zvolený považuji zejména teoretický rámec, a to jak otázku intersekcionality, tak právě rozbor struktury politických příležitostí. Práce je ukotvena v dostatečném počtu primárních pramenů. Navíc vychází z rozsáhlého souboru odborné (španělsky i anglicky psané) literatury, a to jak teoretické, tak empirické.

Úvod práce představuje výzkumný rámec, je informativní a dobře slouží k orientaci čtenáře v následném textu diplomové práce. První, teoretická kapitola vhodně představuje všechny potřebné teoretické koncepty. Autorka zde prokazuje orientaci v odborné literatuře k tématu. Samotné analytické kapitoly jsou postaveny na pečlivě vyhledaných údajích a přehledně rekonstruují analyzované organizační procesy.

Celkově je práce velmi kvalitní. K problematickým aspektům náleží tyto:

1. Škoda občasných gramatických chyb (např. psaní i/y v poděkování). Práci by prospělo konečné pročtení s ohledem na gramatiku a stylistiku.
2. Při čtení jednotlivých kapitol a podkapitol o vývoji daného hnutí čtenáři chybí více informací ohledně reálného politického významu organizace CONAMI či dopadu jejího působení na konkrétní oblasti politiky, o jejichž změnu usilovala. Chápu, že to nebylo hlavním cílem práce, avšak čtenář by jistě ocenil, zda se jedná o mocnou a úspěšnou organizaci schopnou prosazovat indigenní a ženské požadavky, či nikoli.
3. V závěru práce, či na jiném místě, chybí srovnávací pohled. Jednopřípadové studie, jakou je tato práce, mají dozajisté své opodstatnění, ale jejich význam a dopad musí být konfrontován se srovnatelnými případy. V opačném případě jsou obecnější tvrzení ohledně vývoje daných hnutí jen obtížně interpretovatelné. Takový komparativní přesah, či zařazení případu do nějaké širší třídy jevů, by přitom nemusel být náročný z hlediska rozsahu a mohl by jen obecněji srovnat a kontrastovat tendence ve srovnatelných hnutích v jiných latinskoamerických zemích s velkou částí indigenního obyvatelstva. Závěry práce by tak mohly být silnější. Na druhou stranu, tato výhrada jde nad rámec zvyklostí diplomových prací. Pokud by se autorka rozhodla v tématu dále

pokračovat a prohloubit, byl by právě srovnávací přístup vhodný a posílení metodologického rámce záslužné.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Hradec Králové, 13. 8. 2020

doc. Mgr. Karel Kouba, M.A., Ph.D.